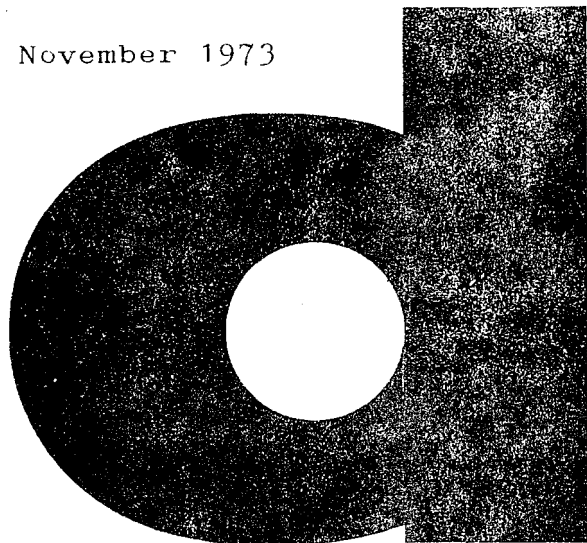

November 1973

DRIEMASTER

H.B. INFO

bulletin no. 1

secr. Voorstraat 401 Dordrecht

Inhoud:

- blz. 1 Voorwoord
- ,, 2 H.B. adressen
- ,, 2 Congresrede
- ,, 9 Aangenomen moties Oisterwijk
 - Bergen op Zoom
 - Zeeuws Vlaanderen
 - Den Bosch
 - Helmond
 - Zeist en omstr.
- ,, 10 Agenda Alg. leden verg. 5-1-74
- ,, 10 Ontwerp-resolutie defensie
- ,, 12 Amendementen defensie
 - distr. Noord
 - afd. Utrecht
 - afd. Rijnmond
- ,, 15 H.H. moties 5 januari 1974
 - afd. Helmond
 - afd. Dordrecht
 - afd. Zeeuws-Vlaanderen
 - Bergen op Zoom

Beste vrienden,

In verband met tijdgebrek op ons laatste congres te Oisterwijk zijn een aantal moties blijven liggen en werd de behandeling van de ontwerp-resoluties defensie uitgesteld.

Op 5 januari a.s. zal in de Reehorst te Ede een buitengewone algemene ledenvergadering gehouden worden. Hier zullen boven genoemde moties en ontwerp-resoluties behandeld worden.

Ten einde jullie in staat te stellen je voldoende voor te bereiden op deze vergadering vinden jullie in dit INFO voldoende informatie.

Hierbij staat ook de congresrede van onze voorzitter. Vanwege misverstanden die mogelijkerwijze gerezen zijn door publicaties in de pers vinden jullie hierbij de integrale tekst.

met vriendelijke groeten,
de algemeen secretaris JOVD,

Nico maas.

Hoofdbestuur

J O V D

voorzitter

Roy Lantain, Hooigracht 44,
Leiden, tel. 01710-44620

vice-voorzitter politiek

Jan Franssen, Dammerweg 75,
Nederhorst den Berg, 02945-3124

vice-voorzitter organisatie

Ed Nijpels, Antwersestraatweg 414
Bergen op Zoom, tel. 01640-34574
bgg. 030-313167

algemeen secretaris

Nico Maas, Voorstraat 401,
Dordrecht, tel. 078-39801

algemeen penningmeester

Kor Meijer, Visserstraat 46^b,
Groningen, tel. 050-250380

tweede secretaris

Elly Westerling, Anjenplein 34,
Leeuwarden, tel. 05100-38006

7^e H.B.-lid

Annette Nijkerk, Kobaltstraat 8,
Apeldoorn, tel. 05760-34720

CONGRESREDE

door de wnd algemeen voorzitter van de

onafhankelijke liberale Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie.
Uitgesproken op 2 november 1973 te Oisterwijk (N.B.)

Inkomensverdeling staat in ons land in het centrum van de aandacht. Feit nummer een is, dat tussen belangrijke maatschappelijke groeperingen meningsverschil bestaat over de rechtvaardigheid van de huidige inkomensverdeling. Feit nummer twee is, dat alle partijen in dat conflict bereid zijn het spel hard te spelen, waarbij felle confrontaties voorkomen. Feit nummer drie is, dat, voor zover het hier groepen betreft die voor onze economie van essentieel belang zijn, zij door hun acties een negatieve invloed kunnen uitoefenen op onze economie en daarmee op onze nationale welvaart.

Het is in dit kader nauwelijks interessant of men daarover verontwaardigd is of niet. Het feit ligt er en ter handhaving van de nationale welvaart en de maatschappelijke rust, wordt derhalve de overheid gedwongen zich intensiever dan ooit met dit maatschappelijk probleem bezig te houden. Van elke politieke groepering zal een coherente visie op een rechtvaardige inkomensverdeling geeist worden.

Een liberale visie op het inkomensbeleid zal er van uit moeten gaan, dat inkomensverdeling ook nog door iets anders bepaald dient te worden dan door toevallige marktfactoren en inner ongelijke maatschappelijke uitgangsposities. Men kan er naar streven de ongelijkheid in die uitgangsposities te verkleinen en men kan er naar streven onzuivere marktfactoren als monopolies tegen te gaan, maar daarnaast mag een verdergaand ingrijpen van de overheid in het proces van de inkomensverdeling niet bij voorbaat uitgesloten worden. Ook een van de felste tegenstanders van Kok en Groenevelt, directeur Labohm van de Nederlandse Centrale van Hoger Personeel zegt: "Ook het hoger personeel voelt dat er een onrechtvaardige verdeling is van de inkomsten."

Bij berekening van de life-time inkomens -waarbij overigens ook de psychische inkomenselementen betrokken zouden moeten worden- zal men tot de conclusie moeten komen, dat zuiver op basis van inspanningsverschillen bezien de huidige inkomensverdeling in Nederland als onevenredig gekenschetst moet worden. Het zou echter onverstandig zijn een inkomensbeleid te voeren alleen op basis van inspanningsverschillen. Gewenst of ongewenst spelen ook factoren als de buitenlandse inkomensverhoudingen, de motorische functie van de inkomensverschillen en de spaarquote, een belangrijke rol. Met het oog op de nationale welvaart zal men daarmee in het beleid rekening moeten houden. Dit alles vereist dan ook een consistent en in al zijn consequenties doordacht inkomensbeleid.

Deze regering heeft zo'n inkomensbeleid nog niet ontwikkeld, maar het is wel zo dat de regering Den Uyl door de voorgestelde maatregelen en door het ondersteunen van de vakbondsvoorstellen het draaipunt voor de vermindering van de inkomensverschillen minimaal op f 25.000, -- jaarinkomen -en wellicht zelfs lager- heeft gelegd. Ik heb al eens eerder de vrees geuit dat in linkse kring de zogenaamde draaipunten nogal willekeurig worden vastgesteld. Die vrees lijkt gerechtvaardigd nu deze regering vele middengroepen in de tang neemt.

Het regeringsbeleid lijkt er vooral op gericht te zijn te nivelleren aan de basis, d.w.z. vooral de middengroepen te laten opdraaien voor de effecten van het beleid. Nog afgezien van de rechtvaardigheidsvraag, lijkt het niet overdreven te stellen dat het fors aanpakken van de middengroepen o.a. de spaarquote ernstig kan aantasten. De Memorie van Toelichting bij de begroting van Financiën waarschuwt daar zelf voor: "Door overheveling kunnen de besparingen negatief worden beïnvloed." Ik vraag mij af of de regering in haar streven in het kader van de inflatiebestrijding de vakbeweging koste wat het koste te vriend te houden, deze gevaren niet onderschat.

Overigens geeft ook de Memorie van Toelichting bij de Onderwijsbegroting wel aanleiding tot enige kritische kanttekeningen. De memorie stelt dat het doel van het onderwijs o.a. moet zijn, de kwaliteit tot creativiteit, verantwoordelijkheid en politieke en maatschappelijke stellingname te ontwikkelen, omdat de toekomst van de samenleving afhankelijk is van de positie-bepaling van de burgers. Tot zover, volledig akkoord. Maar laten wij de minister van Onderwijs nu verder volgen. Hij zegt: "Dit impliceert dat onderwijsvernieuwing en daarop gericht onderwijsbeleid belangrijke elementen zijn m.b.t. de maatschappelijke verandering en bij uitstek als politieke opgaven dienen te worden beschouwd, dat wil zeggen (en let U nu op!) als vraagstukken die met name ook dienen te worden beoordeeld op grond van hun bijdrage aan de gewenste ontwikkeling in de samenleving. Uitgangspunten van onderwijsbeleid dienen daarom dan ook uitdrukking te zijn van de veranderingen die men in de samenleving verwacht." In het laatste deel is een subjectieve factor geslopen, die logisch redenerend tot de interpretatie moet leiden dat het uiteindelijk aan de overheid is om te beoordelen welk onderwijs nodig is om bij te dragen tot de gewenste ontwikkeling van de samenleving. In die interpretatie zal het ook de overheid zijn, die dan zal moeten bepalen wat de gewenste ontwikkeling van de samenleving is.

Ik neem direct aan dat deze minister van onderwijs geen indoctrinerend staatsonderwijs voor ogen staat. Hij heeft dat ook heel duidelijk gezegd, o.a. in een interview met Elsevier's Magazine. We moeten daarom vanuit liberale kring onze reacties op de Memorie van Toelichting niet overtrekken. Maar met alle welwillendheid valt niet

weg te cijferen dat in de formulering van de minister een subjectieve factor is geslopen, die het mogelijk maakt aan de doelstellingen van het te geven onderwijs en niet alleen subjectieve, maar ook van bovenaf te bepalen politieke interpretatie te geven. Daarmee is nog geen staats-onderwijs tot stand gekomen, maar wel de mogelijkheid daartoe. Het zou dan ook wenselijk geweest zijn wanneer de minister in plaats van alleen te stellen dat hij er niet op uit is een indoctrinerend staatsonderwijs tot stand te brengen, direct toegegeven had dat de hierboven aangehaalde passage uit de Memorie van Toelichting een ongelukkige en onjuiste formulering was van de door de minister gesignaleerde problematiek.

Met betrekking tot de studiefinanciering voor het hoger onderwijs, heeft de JOVD altijd een duidelijk standpunt ingenomen. Gelijke leningsvoorwaarden voor eenieder die studeren wil, zodat geen enkele student meer financieel van zijn ouders afhankelijk zal behoeven te zijn.

De gedachten die de staatssecretaris van onderwijs Klein daarover heeft ontwikkeld tot nu toe, zijn niet erg bemoedigend. Hem staat blijkbaar een systeem voor ogen, waarin iedere student gelijke lasten krijgt opgelegd, maar geen gelijke rechten; in casu leningsmogelijkheden. Een en ander zal in de ogen van de staatssecretaris moeten afhangen van het inkomen van de ouders. Daarmee wordt natuurlijk geen financiële onafhankelijkheid voor alle studenten gecreëerd. Het hoofdbestuur heeft dan ook, zoals U weet, in een Open Brief aan de staatssecretaris verzet aangetekend tegen deze gedachte.

De JOVD is altijd tegen de invoering van de wet op de collegegelden -de zogenaamde f1000-wet- geweest, als deze niet gekoppeld zou worden aan een nieuw en rechtvaardig systeem van studiefinanciering. Nu echter de wet toch ingevoerd is, zal zij ook moeten worden afgedwongen. Als de overheid daar om technische redenen niet toe in staat is en niet op korte termijn in die lacune zou kunnen voorzien, zal zij uit overwegingen van rechtsgelijkheid de wet op de collegegelden voor het afgelopen academische jaar met terugwerkende kracht moeten intrekken, stelde Uw hoofdbestuur in een verklaring. Ik realiseer mij volledig de financiële en administratieve consequenties van een dergelijke maatregel, maar veel zwaarder weegt mijns inziens de schade die door een halfslachtige uitvoering van de wet toegebracht wordt aan de rechtsgelijkheid en daarmee aan de rechtszekerheid. In een rechtsstaat is dat ten enenmale onaanvaardbaar.

Al met al is er dus voldoende reden voor een krachtige oppositie tegen dit kabinet. Ik geloof dat dat noodzakelijk is om een werkelijk alternatief te kunnen bieden voor de huidige regering. Dat alternatief heeft enige tijd nodig om zich zodanig te profileren, dat het wederom perspectieven opent op een werkbare meerderheid.

Hoe zeer we ook gekant zijn tegen bepaalde beleidsvoornemens van het kabinet Den Uyl, de realiteit gebiedt te erkennen dat het rampzalig zou zijn als dit kabinet vandaag naar huis gestuurd zou worden. De achterban van de PvdA zou verder radicaliseren, de vakbonden zouden zich wellicht tegen de financiële realiteiten in op grond van hun politieke stellingname, geforceerd zien tot actie. Daar geen geloofwaardig alternatief direct voorhanden is - ook niet na opnieuw tussentijdse verkiezingen - zou men met minderheidsregeringen moeten gaan werken. In een toestand van radicalisering ter linkerzijde en voortdurende inflatie lijkt dat een weinig aantrekkelijk vooruitzicht. Het maatschappelijke evenwicht zou ernstig verstoord worden.

De VVD kan nu nog geen alternatief bieden, ondanks haar recente verkiezingswinst en verder te verwachten vooruitgang. Immers een nieuwe coalitie met de confessionelen is op korte termijn niet te verwachten. Waar de oppositie belang bij heeft, is een voldoende lange regeringsperiode van dit kabinet om de PvdA en vakbeweging gematigder te doen worden en in die tussentijd het eigen alternatief zodanig te kunnen profileren, dat wederom, op welke manier dan ook, perspectieven geopend worden op een werkbare meerderheid.

Het vormen van een alternatief dat voldoende uitzicht biedt op zo'n werkbare meerderheid, vraagt om iets meer dan alleen het, door sommigen onwezenlijke en daardoor genante, bejubelen van de politieke leider, die door zijn grote kwaliteiten een ongekende verkiezingswinst voor de VVD tot stand heeft gebracht. Het vraagt om een open discussie binnen de partij omtrent de toekomst van een grote gematigde liberale partij. Het probleem ligt namelijk niet zo simpel, dat de uitbouw van de verkiezingswinst de enige zorg zou behoeven te zijn. Daarnaast mag de VVD door de wijze waarop ze die winst behaalt, met behulp van de polarisatie, niet ineen isolement ten opzichte van het midden gedwongen worden, omdat dat haar de kansen op het vormen van een werkbare meerderheid zou ontnemen.

Vereist een dergelijk op het midden gericht beleid echter niet het loslaten van een koers, die het risico van verscherpte polarisatie in zich herbergt? Kan zo'n koers echter ongestraft losgelaten worden; dat wil zeggen zonder de verkiezingswinst in gevaar te brengen? Indien een verscherpte polarisatie niet het midden van ons vervreemdt, maar het midden wegpolariseert en zo de verkiezingswinst garandeert, levert een dergelijke ontwikkeling dan gevaar op voor de maatschappelijke stabiliteit? Of is er helemaal geen structurele tendens in de polarisatie te ontdekken en is alleen de zwevende kiezer op drift?

Allemaal vragen waarop, voor mij althans, het antwoord niet onomstotelijk vaststaat. Allemaal vragen die maken dat het helemaal niet zo onzinnig zou zijn als binnen de VVD een wezenlijke ^{discussie} ontstond over de toekomst van een grote gematigde liberale partij. Sommigen zijn daar al mee bezig; anderen zijn daar blijkbaar bang voor. Over die angst heeft J. Kennedy eens gezegd: "De partij die terwille van eenheid, tucht en succes ooit zou besluiten nieuwe denkbeelden, onafhankelijk optreden of opstandige leden te weren, verkeert in gevaar."

Desondanks beschouwt de heer van Riel diegenen in de VVD die pleiten voor een wezenlijke en open discussie over de toekomst van de partij, als 'negativisten', "gevangen in dogmatiek, gebonden aan jeugdwaan, soms eigenwijsheid, zelfoverschatting en frustratiegevoelens". Als dat de wijze is waarop de heer van Riel met zijn partijgenoten converseert, dan geeft dat blijk van onbegrip voor de functie van onderlinge verdraagzaamheid, die zeker in een liberale partij verondersteld mag worden.

In de JOVD wordt bepaald niet altijd eensluidend gedacht over de te volgen politieke lijn, maar dat heeft mij er niet van weerhouden verschillende malen te pleiten voor een wederzijdse acceptatie. Ik heb hoop dat dat in de JOVD mogelijk is. Ik zie niet in waarom dat niet ook in een liberale partij mogelijk zou zijn. Alleen moeten de voormannen dan wel het goede voorbeeld geven en niet voorgaan in het betuigen van medelijden met "de innerlijke problematiek van dat genre Nederlanders", zoals de heer van Riel die liberalen noemt die het niet met hem eens zijn.

"Een van de wezenskenmerken van het liberalisme is de verdraagzaamheid. Maar het wonderlijke is, dat liberalen die verdraagzaamheid in eigen kring dikwijls vergeten en snel geneigd zijn om elkaar te verketteren", schreef oud-minister Geertsema enige maanden geleden in NRC-Handelsblad. De heer van Riel heeft met zijn woorden de twijfelachtige reputatie gevestigd de verdraagzaamheid het meest te vergeten en anderen het grofst te verketteren.

Namens Uw hoofdbestuur merkte ik in een verklaring in de pers dan ook op, dat de heer van Riel met zijn woorden heeft blijk gegeven van een mentaliteit die al zo zeer naar "steriele onverdraagzaamheid en snorkende zelfingenomenheid" riekt, dat we moeten hopen dat velen ^{binnen de VVD} zich zullen verenigen om deze mentaliteit te bestrijden. Dat zijn woorden, die ik niet vlug gebruik. Dat is een felheid waarmee Uw hoofdbestuur zich niet vlug uitspreekt. Dat dit ook nu niet nagelaten is, tekent hoe principieel de zaak voor ons ligt.

Heeft Uw hoofdbestuur niet te veel waarde gehecht aan de woorden van de heer van Riel en zouden wij er op moeten vertrouwen dat de rest van de partijtop van de VVD er anders over denkt? Dat laatste mag waar zijn; het neemt niet weg, dat de heer van Riel ongestraft een mentaliteit van, onverdraagzaamheid en afkeer van elke vorm van zelf-kritiek stimuleert. Dat is een verwerpelijke mentaliteit. Het is juist in deze tijd zinnig dat liberalen ook nog een andere inspiratiebron vinden, dan alleen datgene waarin zij het, overigens terecht, oneens zijn met het kabinet Den Uyl. De heer van Riel vergiftigt door zijn optreden een sfeer van verdraagzaamheid en open dialoog binnen de VVD. Hij kan dus helaas niet genegeerd worden.

De heer van Riel heeft in het verleden al meer staaltjes van demagogie van laag gehalte ten beste gegeven. Nog niet zo lang geleden trok hij op volmaakt speculatieve gronden de deskundigheid van de heer Ruppert als vice-president van de Raad van State in twijfel. Ons ere-lid drs. Korthals, zelf lid van de Raad van State, meende dat de heer van Riel daarmee blijk gaf van "gebrek aan de nodige kennis van zaken en prudentie". Het is tekenend dat iemand als staatsraad Korthals, die zich al tien jaar uit de actieve dagelijkse politiek heeft teruggetrokken, zich genoodzaakt heeft gezien voor het eerst sinds zijn terugtreden in het openbaar te reageren op de gedragingen van een prominente partijgenoot. Ik ben blij dat hij dat gedaan heeft, maar ik had liever gezien dat het niet nodig was geweest. -vervolg pg. 9-

Nu dit echter allemaal gebeurd is, zou de VVD zich eens moeten afvragen of zij uiteindelijk wel zo gebaat is bij het optreden van de heer van Riel.

- De VVD zou zich eens moeten afvragen of zij behoefte heeft aan een solo-politiek van dat niveau.

- De VVD zou zich eens moeten afvragen of intolerantie binnen de partij, bedreven door een van haar prominenten, te verenigen is met de doelstellingen van een liberale partij.

- De VVD zou zich eens moeten afvragen of het aanvaardbaar is dat een liberale partij de intolerante uitspraken van de heer van Riel zonder officiële tegenspraak laat passeren.

- De VVD zou zich misschien ook eens moeten afvragen of de heer van Riel wel de prominente plaats binnen de partij moet innemen, die hij nu inneemt.

Aangenomen MOTIES Oisterwyk nov.'73

- 1) De J.O.V.D., in vergadering bijeen op 2 en 3 november te Oisterwyk, overwegende, dat gezien het voorgenomen benoemingsbeleid van het kabinet inzake vacante bestuursposten in de provincie Noord-Brabant, de geloofwaardigheid in het bestuurlijk beleid zowel van de naaste betrokkenen als van de individuele burger ernstig gefrustreerd wordt; spreekt als haar mening uit, dat ten aanzien van het benoemingsbeleid het kabinet uiterst ondemocratisch naar voren treedt; dit in flagrante strijd is met de door de huidige, linkse drie, regeringspartijen gedane beloften; daarmede de in Nederlandse samenleving levende opvattingen met voeten worden getreden; de inspraak van de betreffende organen volslagen genegeerd is; het vertrouwen van de individuele burger beschaamd wordt; en gaat over tot de orde van de dag

afdeling, Bergen op Zoom
Zeeuws-Vlaanderen
Den Bosch
Helmond.

- 2) overwegende, dat de Stichting Nederland Verenigde Staten een antwoord biedt op het door bladen als de "groene Amsterdammer" en de "Waarheid" gepropageerde anti-Amerikanisme; spreekt als haar mening uit, dat de JOVD zich solidair verklaart met de stichting Nederland Verenigde Staten; en gaat over tot de orde van de dag

afd. Zeist en omstr.

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

J.O.V.D.
Voorstraat 401
Dordrecht.

Aan de leden van de J.O.V.D.
Dordrecht, 17 november 1973.

Buitengewone **A**lgemene **L**edenvergadering
5 januari 1974

AGENDA:

- 12.00 - 12.30 uur: ontvangst
12.30 - : opening
: behandeling ontwerp-resoluties defensie
- 15.30 uur: ,, defensie moties
15.30 - 16.00 uur: pauze
16.00 - 17.00 uur: behandeling gedelegeerde moties Oisterwijk
17.00 uur: Sluiting.

Deze vergadering wordt gehouden in het Cultureel-centrum

„De Reehorst”

Bennekomseweg 24

Ede.

Komende vanuit het station Ede-Wageningen linksaf, _ 25 m.
Hopende jullie allen in Ede te mogen begroeten verblijf ik,

Namens het Hoofdbestuur,

nico maas

Algemeen Secretaris.

Ontwerp-resolutie Defensie:

I De JOVD etc.

overwegende:

1. dat niet-militaire verdediging, de zogenaamde sociale verdediging, in deze tijd niet over voldoende afschrikwekkende werking jegens een eventuele potentiële agressor beschikt;
2. dat in het nucleaire tijdperk het gevaar dat een conflict zodanig escaleert dat de inzet van kernwapens een reële mogelijkheid wordt, de basis vormt van een afschrikingspolitiek;

-vervolg pg. 11-

3. dat vooralsnog de beste garantie voor de veiligheid van West Europa gelegen is in de voor een eventuele potentiële agressor afschrikwekkende werking van de veronderstelde Amerikaanse bereidheid, in geval van een militair conflict in Centraal Europa, het gebruik van nucleaire wapens in het scala van reactiemogelijkheden op te nemen;
4. dat de aanwezigheid van voldoende Amerikaanse troepen, die in geval van een militair conflict in Centraal Europa bij de vijandelijkheden betrokken zouden raken, de Amerikaanse bereidheid de inzet van nucleaire wapens te overwegen geloofwaardig maakt;
5. dat de escalerende werking van het gebruik van nationale Europese kernwapens in geval van een conflict nooit dezelfde garantie kan bieden;
6. dat het te verwachten is dat politieke en budgetaire overwegingen de Verenigde Staten ertoe zullen bewegen hun militaire betrokkenheid bij West Europa te verminderen;
7. dat de kwalitatieve bewapeningswedloop op het gebied van kernwapens het gevaar van verstoring van het nucleaire evenwicht zodanig vergroot dat een nucleaire afschrikingspolitiek vele malen riskanter wordt;

spreekt als haar mening uit:

1. dat de regulering van de nucleaire bewapeningswedloop een dwingende noodzaak is;
2. dat de overeenkomst van Moskou als gevolg van SALT daartoe slechts een eerste aanzet is;
3. dat een bewuste ontspanningspolitiek tussen de rivaliserende supermachten een voorwaarde is voor een wezenlijke beheersing der nucleaire bewapeningswedloop;
4. dat een dergelijke ontspanningspolitiek slechts mogelijk is op basis van een uitgebalanceerd machtsevenwicht;
5. dat het machtsevenwicht ernstig verstoord zou worden indien in West Europa een machtsvacuüm zou ontstaan;
6. dat de West-Europese mogendheden derhalve over voldoende mogelijkheden moeten beschikken om zich te kunnen vrijwaren van militaire chantage of agressie;
7. dat de West-Europese landen, bij gebrek aan politieke eensgezindheid, daarin vooralsnog niet op eigen kracht kunnen voorzien;
8. dat de West-Europese landen derhalve voorlopig hun defensie nog moeten baseren op de Amerikaanse bereidheid, in geval van een militair conflict in Centraal Europa, de inzet van nucleaire wapens te overwegen;
9. dat elke ontwikkeling die een vermindering van de politiek-militaire betrokkenheid van de Verenigde Staten bij West Europa bespoedigt, voorkomen moet worden;
10. dat in het kader daarvan de West-Europese landen zorg moeten dragen voor een voldoende conventionele bewapening;
11. dat elke lidstaat ^{der NATO} loyaal en naar mogelijkheden gelijkelijk dient mee te werken de gestelde doeleinden in het rapport AD'70 te verwezenlijken;
12. dat voor Nederland daarbij geldt dat zij haar kwantitatieve bijdrage aan de NATO-eenheden niet dient te verminderen en moet streven naar een kwalitatieve verbetering van die bijdrage;
13. dat een kwalitatieve verbetering van de huidige Nederlandse NATO-eenheden een morele verplichting is jegens die militairen die in geval van een conflict ingezet zullen worden;
14. dat in NATO-verband gestreefd moet worden naar een grotere coördinatie in materieelaanschaf, teneinde tot een hogere graad van standardisatie te komen;
15. dat tussen de verschillende NATO-lidstaten een zodanige reorganisatie der taakverdeling tot stand dient te komen, dat met een minimum aan middelen een maximum aan taakverdeling bereikt kan worden;
16. dat door reorganisatie van departement, staven en territoriale defensie financiële ruimte verkregen moet worden ter aanwending van verbetering der NATO-bijdrage van Nederland;

en gaat over tot de orde van de dag.

Ontwerp-resolutie defensie

II De JOVD etc.

overwegende:

1. dat het gebrek aan motivatie onder het militair personeel, de gevechtskracht van de nederlandse NATO-eenheden aantast;
2. dat de tenuitvoerlegging van de algemene mannen-dienstplicht een dermate selectief karakter heeft gekregen, dat zij bijdraagt aan een gebrek aan motivatie bij de opgeroepen dienstplichtige militairen;

spreekt als haar mening uit:

1. dat ter verhoging van de motivatie naast de militaire dienstplicht, een vervangende dienstplicht dient te worden ingevoerd, zowel voor mannen als voor vrouwen;
- 1^a. dat het verlenen van uitstel aan dienstplichtigen om studieredenen in beginsel ongewenst is;
2. dat bij de marine en de luchtmacht in Nederland gestreefd zal moeten worden naar volledige vervulling van de dienst door vrijwilligers;
3. dat de nederlandse landmacht, met behoud van de beroepscomponent, samengesteld zal moeten worden met behulp van het systeem "dienstvervulling naar keuze";

en gaat over tot de orde van de dag.

w.g. Roy Lantain
Kor Meijer
Rob van Rees

Amendementen

bij ontwerp-resolutie Defensie:

Ontwerp-resolutie I

1. na zevende uitspraak toevoegen:

dat in dit verband krachtig dient te worden gestreefd naar eenheid in West Europa met betrekking tot het defensie apparaat in NATO-verband;

2. in uitspraak 10 vervalt:

in het kader daarvan;
toevoegen:

dat zij er naar moeten streven de relatieve achterstand in de conventionele bewapening t.o.v. die van de Verenigde Staten te verkleinen;

Ontwerp-resolutie II

3. overweging één:

"onder het militair personeel" wordt vervangen door "binnen het defensie-apparaat".

4. na uitspraak één toevoegen:

dat met name de broederdienst dient worden afgeschaft;

5. na uitspraak drie toevoegen:

zoals bedoeld in het rapport van de commissie van Rijckevorsel.

indiener: District-Noord.

De Jongeren Organisatie voor Vrijheid en Democratie, op 2 en 3 november 1973 te Oisterwijk in vergadering bijeen,

overwegende, dat de bewapening binnen het Pakt van Waschau zowel quantitatief, als kwalitatief voordurend wordt opgevoerd;

dat dit Pakt van Warschau daar het onder volstrekte hegemonie van de Sovjet-Unie staat -welke mogendheid aan die landen binnen het Pakt van Warschau communistische dwangregimes oplegt- niet als een zuiver defensief pakt gezien kan worden;

derhalve dat de NAVO, teneinde geen risico met de vrijheid van de aangesloten landen te lopen in militair opzicht niet te zeer onder mag doen in- ook conventionele- macht voor de Sovjet-Unie en satelieten;

voorts dat Nederland hiertoe een volwaardige bijdrage dient te leveren;

spreekt als haar mening uit, dat de functionele discipline in het nederlandse leger met elke macht gehandhaafd dient te worden, de geoefendheid moet worden gebracht op het niveau zoals gebleken bij de oefening Big Ferro en de bewapening aangepast moet worden aan de eisen van de moderne tijd.

indiener afd. 's-Hertogenbosch eo.

Ontwerp.resolutie II

Overwegende:

1. dat een overgroot deel van de dienstdtijd niet aan zinvol oefenen wordt besteed, maar aan een nutteloze tijdvulling;
2. dat tijden van nutteloze tijdvulling de motivatie voor de dienstplicht ondermijnt en de gevechtskracht van de Nederlandse NATO-eenheden aantast;
3. dat door de dienstplicht beslag wordt gelegd op de vrijheid van de dienstplichtigen;
4. dat de dienstplicht noodzakelijk is in het huidige systeem van legervorming;
5. dat de Noord-Atlantische Assemblee haar instemming heeft betuigd met de ontwerp-aanbeveling van de Heer Koudijs;

Spreekt als haar mening uit:

1. dat bij marine en luchtmacht in Nederland gestreefd zal worden naar volledige vervulling van de dienst door vrijwilligers;
2. dat de duur der dienstdtijd verkort moet worden;
3. dat juist bij het overdragen van defensie-taken aan andere landen, de taak der landmacht, of een gedeelte daarvan, moet worden overgedragen;

en gaat over tot de orde van de dag.

indiener: afd. Utrecht

De JOVD in vergadering bijeen op 3 en 4 november 1973 te Oisterwijk,

overwegende:

- 1- dat handhaving van het machtsevenwicht uitgangspunt dient te zijn voor de Navo als totaliteit;
- 2- dat het niet juist is de defensie-inspanning te koppelen aan een percentage van het Nationaal Inkomen of aan plafondafspraken;
- 3- dat Nederland slechts aan de in het Navoplan omschreven taken zal kunnen blijven voldoen als men in de Navo komt tot een verdergaande integratie;
- 4- dat de tenuitvoerlegging van de algemene mannen-dienstplicht een minder selectief karakter moet krijgen;
- 5- dat de "flexible response" voor de Navo, gezien de huidige situatie, de beste strategie is;
- 6- dat Amerika in de toekomst haar troepen en materieel uit Europa terug zou kunnen trekken;
- 7- dat in het kader van een optimale verdeling van dienstplichtigen over de verschillende functies en in het kader van personele herstructurering en aanpassing aan zich wijzigende sociaal-maatschappelijke omstandigheden het systeem "dienstvervulling naar keuze" grote voordelen biedt;

spreekt als haar mening uit:

- 1- dat zoveel geld aan defensie dient te worden besteed dat Nederland ook op lange termijn kan blijven voldoen aan verplichtingen haar door de Navo, in overleg met Nederland, opgelegd, mits de Navo zich ontwikkeld tot een supra-nationaal orgaan met eigen bevoegdheden en gemeenschappelijk budget;
- 2- dat zolang de Navo zich niet tot zo'n supra-nationaal orgaan ontwikkelt, Nederland een passend aandeel dient te leveren in het Navoplan dat in overleg en met goedvinden van Nederland is vastgesteld;
- 3- dat binnen het kader van handhaving van het machtsevenwicht overleg gepleegd dient te worden met andere Navo-partners over herstructurering van het defensieapparaat ter verhoging van efficiency en effectiviteit;
- 4- dat gekomen moet worden tot een continue vervangingsritme voor het materieel ter temporisering van de exploitatiekosten en het op peil houden van de gevechtskracht;
- 5- dat binnen de Navo gestreefd dient te worden naar eenheid en samenwerking in wapen aankoop, ontwikkeling en productie;
- 6- dat het systeem "dienstvervulling naar keuze" ingang moet vinden;
- 7- dat vrijstelling wegens broederdienst afgeschaft dient te worden;
- 8- datvoor het systeem "dienstvervulling naar keuze" gestreefd moet worden naar optrekking van de soldij;
- 9- dat vervangende dienstplicht voor vrouwen niet dient te worden ingevoerd;
- 10- dat het militair tucht- en strafrecht herzien dient te worden naar de huidige maatschappelijke inzichten;
- 11- dat militaire rechtspraak dient te geschieden door burgerrechtters, met toepassing van in de burgermaatschappij gebruikelijke straffen bij overtredingen en misdrijven die niet rechtstreeks verband houden met de militaire status van de betrokkene;
- 12- dat ter vergroting van de geestelijke weerbaarheid van de (toekomstige) dienstplichtigen er in het leger meer aandacht besteed moet worden aan het belichten van de achtergronden van het bestaan van de krijgsmacht;
- 13- dat gestreefd moet worden naar maximale integratie van de krijgsmacht in de civiele maatschappij;

- 14- dat verlaging van de atoomdrempel niet gewenst is;
 - 15- dat handhaving van een effectief conventioneel defensieapparaat noodzakelijk is;
 - 16- dat ernaar gestreefd dient te worden de militaire middelen qua omvang en samenstelling af te stemmen op het zo ver mogelijk oostwaarts voeren van een eventuele defensieve actie;
 - 17- dat het streven naar Europese eenheid van vitaal belang is;
 - 18- dat het voor handhaving van vrede en veiligheid zeer wenselijk is dat Amerikaanse strijdkrachten in Europa blijven;
 - 19- dat in het kader van een Europese kernmacht (uit noodzaak geboren) niet moet worden tegengegaan;
 - 20- dat de bouw van een anti-raket systeem niet moet worden tegengegaan;
- en gaat over tot de orde van de dag.

indiener: afd. Rijnmond.

HH. moties Oisterwyk

De volgende moties komen in behandeling op de buitengewone algemene ledenvergadering van 5 jan. 1974 te Ede.

1) DE JONGEREN ORGANISATIE VRIJHEID EN DEMOCRATIE IN VERGADERING BIJEEIN in Oisterwyk

Overwegende dat,

De buitenlandse politiek van de J.O.V.D. nog steeds uitgaat van een zeer sterke binding met de V.S.

Dat de V.S. veel van haar prestige verloren heeft in de wereld

Dat de Europese beweging in vollegang is.

Dat Europa economisch politiek en militair de grootste en ~~xxxxxx~~ sterkste staat van de wereld kan zijn of worden.

Dat de maatschappelijke opbouw van Europa onderling minder verschilt dan die van Europa met de V.S.

Komt tot de conclusie dat

De landen van de E.G. een meer Europa gerichte politiek moeten gaan voeren waarbij het nationale belang minderzwaar moet gaan tellen als het Europese belang.

Dat wij een Europese liberale partij moeten krijgen en een ONAFHANKELIJKE Europese liberale jongeren organisatie.

Dat wij als Europeanen het niet langer meer moeten slikken dat de belangrijkste beslissingen in de V.S. genomen worden.

Dat de E.G. meer en zelfs een beslissende rol m.b.t. het internationale buitenlands beleid (De grote politiek) moet krijgen.

Dat er een direct gekozen Europees parlement moeten krijgen volgens het stelsel van evenredige vertegenwoordiging en een vast aantal vertegenwoordigers per taal gebied.

Dat dat parlement verschillende Europese ministers moet voortbrengen die de Europese politiek uitvoeren zonder goedkeuring van de diverse regeringen.

Op korte termijn moet er een minister komen voor het buitenlands beleid te voeren van de E.G.

A.Sterk (voorzitter Helmond)

De JOVD etc.

overwegende:

1. dat na meer dan 25 jaar de Israelische staat een bestaansrecht heeft verworven;
2. dat Israel nog steeds discriminerend moet optreden ter bescherming van haar veiligheid;
3. dat er nog steeds gebieden buiten het door de V.N. toegekende gebied van 1948 door Israel onder militaire controle staat;
4. dat in en buiten Israel en in de bezette gebieden nog steeds niet Joodse bevolkingsgroepen leven, die aanspraak maken op democratische rechten en plichten, op grondgebied dat onder Israelische controle staat;

spreekt als haar mening uit:

1. dat de resolutie 242 van de veiligheidsraad snel moet worden uitgevoerd;
2. dat een vredesregeling dient uit te gaan van rechten van de Israelische bevolking op vrede en veiligheid alsmede van de rechten van de Palestijnen met inbegrip van het zelfbeschikingsrecht;
3. dat vredesonderhandelingen tussen Israel, en Arabische landen, vertegenwoordigers van de Palestijnen dienen op basis hiervan aan te vangen;
4. dat, daarbij dient tevens een territoriale regeling te worden getroffen;

en gaat over tot de orde van de dag.

indiener: afd. Dordrecht

De JOVD etc.

Verklaart met betrekking tot het Midden Oosten:

1. dat zij haar sympathie betuigt met het leed van het Israelische volk veroorzaakt door Arabische agressie;
2. vraagt aan de Nederlandse regering om haar principes te handhaven m.b.t. haar houding tegenover de staat Israel;
3. het palestijnse vraagstuk moet worden opgelost door directe onderhandelingen tussen de betrokken partijen;

indiener: afd. Zeeuws-Vlaanderen
afd. Bergen op Zoom

VERKORTE WEERGAVE VISIE SPREKERS

Op ons laats gehouden J.O.V.D congres in Oisterwijk gaven vier sprekers hun visie op de toekomst van de Nederlandse defensie. Omdat het congres-thema vanwege de krap toegemeten tijd niet volledig behandeld kon worden, zal op 5 januari 1974 over dit thema verder gediscussieerd worden.

Ter voorbereiding daarvan volgt hier een korte samenvatting van hetgeen de sprekers naar voren brachten.

Als eerste spreker trad op de heer Prof. dr. E.H. van de Beugel. Zijn hele betoog hing hij op aan de bereidheid van de Amerikanen om hun troepen in Europa te laten blijven.

Over de uiteindelijke standpuntbepaling van de commissie-Van Rijkevorssel, waar de heer van de Beugel deel van uitmaakte, zij hij, dat de feitelijke constatering van zowel de meerderheid als de minderheid van de commissie dezelfde waren, maar dat de daaruit getrokken conclusies verschillend waren ten aanzien van de keuze welke hoogte het defensiebudget in de komende jaren zal moeten hebben.

Internationaal gesproken is de situatie nog net zo als twee jaar geleden. Daar het oordeel van de heer van de Beugel is er wel enige beweging tussen de Sovjet-Unie en de V.S. te constateren, maar die beweging was er vooral op gericht om een militair conflict met elkaar te vermijden.

Heel nadrukkelijk bracht de heer van de Beugel zijn gehoor onder de aandacht dat de Russen niet naar een status-quo positie streven, maar dat zij uiteindelijk een verschuiving van het machtsevenwicht willen bewerkstelligen. Kortom, de Russen voeren naar zijn oordeel nog steeds een "expansiepolitiek". "Door het verschaffen van kredieten, het geven van technologische hulp, het bevorderen van de wederzijdse handel, en het houden van een veiligheidsconferentie los je dit probleem niet op," aldus de heer van de Beugel.

Tot slot sprak de heer van de Beugel zich uit tegen een Europese kernmacht en voor een verhoging van het defensiebudget om aan de aangegane verplichtingen te kunnen voldoen.

Het betoog van de Heer De Gaay Fortman vertoonde veel minder samenhang om er een duidelijke visie van weer te geven.

Duidelijk was, dat De Gaay Fortman een meer ethisch gericht verhaal hield. Een paar saillante punten uit zijn betoog:

- de bewapeningswedloop is volkomen uit de hand gelopen.
- wij hebben grote vrees voor een kernoorlog.
- de leuze "liever dood dan rood", d.w.z. liever de schepping vernietigen dan onder een communistische heerschappij leven is in strijd met de Christelijke opdracht de schepping te bewaren.
- Wij moeten het eerste gebruik van kernwapens radicaal uitbannen.
- Ik ben blij met het punt uit het kabinetsprogramma van dit kabinet, dat nucleaire kernwapens uit Nederland verwijderd moeten worden.
Dit punt moet op de M.B.F.R.-conferentie aan de orde gesteld worden.
- Ook al is de stijging van het defensiebudget geringer dan dat van het Nationaal Inkomen, toch is er teveel geld aan defensie uitgegeven.
- Naast politieke ontspanning is er ook militaire ontspanning nodig, niet in de trant van nucleaire/conventionele bewapening, maar in de trant van bewapening al of niet.
- De Oost-Europese dreiging is niet zo groot. Men heeft daar een leger voor de interne stabiliteit in tegenstelling tot de N.A.V.O.
- Ik ben sterk voorstander van de diensttijd verkorting van 16 tot 12 maanden in samenhang met de duur van het klein verlof van 6 maanden.
- Ik ben een sterk voorstander van een algehele dienstplicht (zie J.O.V.D.-resolutie II).

Het betoog van de Generaal Walthuis spytte zich toe op een principiële uiteenzetting over het leger, dat hij zag als "het beveiligingsorgaan van de samenleving" bij uitstek.

Gezien de toenemende complexiteit zal er meer samengewerkt moeten worden, ook op het gebied van de defensie. Daartoe zal er meer dan ooit gestandaardiseerd moeten worden. In het Oostblok pakt men dit volgens de Generaal veel beter aan.

De Generaal noemde tot slot nog een aantal cijfers, waaruit de gevechtskracht van de beide blokken bleek. Het Oostblok heeft voor wat betreft het aantal tanks een overwicht van 3 : 1 en een klein overwicht voor wat betreft de luchtmacht. Van de zgn. "interceptie"-vliegtuigen echter vindt men het 6-voudige in het Oostblok i.v.m. het Westen.. Tot slot sprak de defensiespecialist van de PvdA, de Heer Dankert, die begon met zich aan te sluiten bij de analyse van de internationale situatie zoals die gegeven was door de Heer Van de Beugel. Hij constateerde echter, dat er van de Sowjet-Unie geen acute dreiging uitging, hoewel er naar zijn oordeel wel een Oost-Europees overwicht is. Daar de Heer Dankert veel punten van overeenkomst vond tussen de Heer Van de Beugel en zichzelf, spitste hij zijn bijdrage toe op één punt, nl. de atoombewaking. Hij was zelf niet zo somber, maar de ontwikkeling maande wel tot waakzaamheid.

De positie van Europa was gewijzigd zo zei de Heer Dankert, hetgeen betekende, dat ook de verhouding tussen de V.S. en Europa gewijzigd moest worden. Europa zal echter zijn uiterste best moeten doen om enigermate de nucleaire garantie van de V.S. te laten voortbestaan. Ook is een herstructurering van de NAVO gewenst.

Ook de Heer Dankert kwam, evenals de Generaal Walthuis tot de conclusie, dat er veel bespaard kan worden wanneer er gezamenlijk research wordt beoefend.

Tot slot nog deze opmerking van de Heer Dankert:

- onze defensie-inspanning is i.v.m. andere West-Europese landen op basis van het percentage van het G.P.P. per hoofd van de bevolking heel reëel.

V.V.P.